ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Φεβρουαρίου 1926 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 43

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Συντακτικαὶ Ἀποφάσεις

Περὶ ἀπαγορεύσεως μεταθέσεως τῶν Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ καθορισμοῦ ἀνωτέρου ὁρίου ἀποδοχῶν 1

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ καταργήσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ζυρνόβου 2
Περὶ τροποποιήσεως διατάξεών τινων τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας 3
Περὶ κυρώσεως πινάκων στασίμων κλπ. 4

Διατάγματα

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ρυμοτομίας ἐξοχικοῦ Συνοικισμοῦ «Καστρί». 5
Περὶ κυρώσεως συμβάσεως δι' ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Σ υλίβος—Λαμίας—Καρπενησίου, συναφθείσης μεταξὺ Δημοσίου καὶ Θ. Σ. Τσαούση, Πολιτικοῦ Μηχαν.κοῦ 6
Περὶ παροχῆς ἀδείας ἐγκατ. ἰδιωτ. τηλεφ. συγκοιν. μεταξὺ Δημαρχίας, Διοικήσεως Χωρ)κῆς Α' καὶ Β' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος, Φρουραρχείου Καβάλλας 7
Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Λειβαδόστρα» τῆς περιφερείας Ἱαραπουγγίων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν. 8
Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Ηλαγιὰ Ταξιάρχης» τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Βασιλοπούλου τῆς Ἐπαρχίας Βονίτσης 9
Περὶ ὑπαγωγῆς ὑλικῶν εἰς ἁρμοδιότητα Πυροβολικοῦ 10

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

(1)

Περὶ ἀπαγορεύσεως μεταθέσεως τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ καθορισμοῦ ἀνωτέρου ὁρίου ἀποδοχῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 4 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. Διάγγελμα ἡμῶν καὶ ἀποβλέποντες τὸ μέν, εἰς τὴν σκοπιμωτέραν ὀργάνωσιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν διὰ τὴν ἐπιτυχῆ ἀντιμετώπισιν τῶν σημερινῶν ἐξαιρετικῶν διὰ τὴν χώραν καὶ τὸ Κράτος περιστάσεων, τὸ δέ, τὸ καλῶς ἐννοούμενον συμφέρον τῶν ὑπαλλήλων, τὴν πρόστασίαν τούτων καὶ τὴν ἄρσιν πάσης μεταξὺ αὐτῶν ἀνισότητος, ἅμα δὲ καὶ τὴν πρόληψιν τῆς διαρροῆς τοῦ Δημοσίου χρήματος εἰς ἔξοδα ἑκατομμυρίων ἀναλισκομένων εἰς ἀσκόπους μεταθέσεις, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀπαγορεύεται ἀπολύτως πᾶσα μετάθεσις Δημοσίων πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ ὑπηρετῶν πάσης ὑπηρεσίας καὶ κλάδου, ἐπιτρεπομένων μόνον, α') τῶν πρὸς πλήρωσιν κενῶν θέσεων ὑπηρεσιακῶς ἐπιβεβλημένων τοιούτων, β') τῶν δι' ἄφευκτον ἀνάγκην ὑπηρεσιακήν, ἐπ' ἀμφοτέρων δὲ τῶν περιπτώσεων τούτων μετὰ προηγουμένην ἡμῶν ἔγκρισιν, καὶ γ') τῶν ἐπὶ ἀμοιβαίᾳ αἰτήσει τῶν ὑπαλλήλων ἐγκρινομένων τοιούτων, αἱ δαπάναι τῶν ὁποίων βαρύνουσι τοὺς αἰτοῦντας.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μεταθέσεων ὑπαλλήλων ἐνεργουμένων ὑπὸ τῶν Γενικῶν Διοικητῶν ἐν ταῖς περιφερείαις τῶν Διοικήσεών των, ἡ δὲ ἰσχύς του ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ἐφεξῆς εἰς οὐδένα τῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ παρ' Εὐρωπαΐς πάσης φύσεως ὑπηρετούντων Ἑλλήνων Δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἰδιωτῶν ἐπιτρέπεται ἡ εἰς χρυσὸν καταβολὴ τοῦ μισθοῦ ἢ ἀποζημιώσεως αὐτῶν· καταβάλλεται δ' αὐτοῖς ὁ μισθὸς τοῦ ὀργανικοῦ βαθμοῦ των καὶ ἡμερησία ἀποζημίωσις κατ' ἀνώτατον ὅριον δραχ. ἑκατὸν (100), ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ διαβάθμισις τῶν ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἰδιωτῶν γενήσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Γεν. Διευθύνσεως τοῦ Δημοσίου Λογιστικοῦ καὶ ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου.

Ἄρθρον 3.

Ἀπὸ τῆς 1 Μαρτίου ἐ. ἔ. καὶ ἐφεξῆς οὐθεὶς τῶν ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ Δημοσίων ὑπαλλήλων, Πολιτικῶν καὶ Στρατιωτικῶν, λαμβάνει μισθόν, ἐπιδόματα, αὐξήσεις κλπ. ὑπερβαινούσας ἐν συνόλῳ τὰς ἀπολαυὰς τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ.

Ἄρθρον 4.

Ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ἀκυροῦνται πᾶσαι αἱ μεταξὺ ἰδιωτῶν ἢ νομικῶν προσώπων καὶ ἑταιρειῶν καὶ τεχνικῶν ὑπαλλήλων παντὸς κλάδου καὶ βαθμοῦ καὶ πάσης εἰδικότητος σύμβασεις αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὴν σύνταξιν σχεδίων καὶ μελετῶν ἐκτελέσεως ἔργων ἢ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς ἐκτελέσεως καὶ ἄλλας συναφεῖς ἐργασίας.

Αἱ συνομολογηθεῖσαι συμβάσεις θεωροῦνται αὐτοδικαίως διερρηγμέναι, τοῦ συμβληθέντος ἰδιώτου μὴ δικαιουμένου εἰς τὴν αἴτησιν οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως, τοῦ δὲ τεχνικοῦ ὑπαλλήλου ὑποχρεουμένου εἰς τὴν παράδοσιν τῆς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης συντελεσθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐργασίας.

Ἅπασαι αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἐκδοθεῖσαι ἄδειαι συντάξεως σχεδίων, μελετῶν ἢ ἐπιβλέψεως ἔργων ἰδιωτικῶν ὑπὸ μηχανικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων ἀνακαλοῦνται καὶ θεωροῦνται ὡς μηδέποτε ἐκδοθεῖσαι, καταργουμένης διὰ τῆς παρούσης καὶ τῆς σχετικῆς διατάξεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Φεβρουαρίου 1926.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΓΚΑΛΟΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(2)

Περὶ καταργήσεως τῆς Ὑποδιοικήσεως Ζυρνόβου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 τῆς ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου ε. ἔ. Συντακτικῆς ἀποφάσεως «περὶ καταργήσεως τῶν Διοικητικῶν καὶ Ὑπηρεσιακῶν Συμβουλίων καὶ Ἐπιτροπῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων καὶ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστικοῦ Συμβουλίου», προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Καταργεῖται ἡ Ὑποδιοίκησις Ζυρνόβου.

Ἡ καταργουμένη Ὑποδιοίκησις παραμένει ἐφεξῆς ὡς διοικητικὴ περιφέρεια, ὑπαγομένη διοικητικῶς εἰς τὴν Ὑποδιοίκησιν Δράμας.

Ὁ Ἡμέτερος ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ἰ. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Ν. Μπόταση, Δ. Τανταλίδης.

(3)

Περὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινων τῆς περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ἐκ τῆς τετάρτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 814 τῆς 31 Αὐγούστου 1917 «περὶ λειτουργίας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Συμβουλίων μὴ πληρούντων τοὺς ὅρους τοῦ νόμου ΔΝΖ'» διαγράφεται ἡ φράσις «ἐν περιπτώσει ἐμπολέμου καταστάσεως», προστίθεται δὲ ἐδάφιον ἔχον οὕτω: Ἐν ταῖς Ν. Χώραις ὁ Γενικὸς Διοικητὴς δύναται, δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, νὰ θέτῃ εἰς ἀργίαν μέχρι τριῶν μηνῶν ἢ καὶ ν' ἀπολύῃ ὁριστικῶς μέλη Δημοτικοῦ ἢ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου διὰ λόγους σοβαροὺς δημοσίας τάξεως ἢ συμφέροντος. Εἰς τὰς θέσεις τῶν τιθεμένων εἰς ἀργίαν ἢ ἀπολυομένων δημοτικῶν, κοινοτικῶν συμβούλων, καλοῦνται κατ' ἀπόλυτον ἐκλογὴν τοῦ Γεν. Διοικητοῦ ἐκ τῶν ἀναπληρωματικῶν ἄνευ διακρίσεώς τινος μεταξὺ ἀναπληρωματικῶν πλειοψηφίας ἢ μειοψηφίας καὶ σειρᾶς ἐπιτυχίας, ἐκλεγέντων δημοτ. συμβούλων ἢ κοινοτικῶν τοιούτων.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ Διάταγμα τοῦτο, οὗτινος ἡ ἰσχὺς ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ἰ. Κούνδουρος, Ριχ. Λιβαθινόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Ν. Μπόταση.

(4)

Περὶ κυρώσεως πινάκων στασίμων κλπ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Οἱ μέχρι 1 Νοεμβρίου 1925 κριθέντες δὶς καὶ τρὶς στάσιμοι ἀξιωματικοὶ ἁπάντων τῶν ὅπλων, Σωμάτων καὶ Ὑπηρεσιῶν, θεωροῦνται, προκειμένης τῆς ἐφαρμογῆς τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Ν. Διατάγματος, «περὶ προβιβασμῶν», ὡς ἅπαξ διατελέσαντες στάσιμοι, αἱ συνέπειαι ὅμως ὧν προτέρων στασιμοτήτων διατηροῦνται.

Ἄρθρον 2.

Ἀξιωματικοὶ προακτέοι εἰς τοὺς πίνακας τοῦ Συμβουλίου Ἐπαναστάσεως 1922 καὶ τεθέντες ὑπ' ὄψει τοῦ Ἀνωτάτου Στρατ. Συμβουλίου κατὰ τὸ 1924, ὡς παραλειφθέντες τῶν προαγωγῶν 1922—1924 καὶ κριθέντες ὑπὸ τούτου ὡς μὴ κεκτημένοι τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα, συνεπείᾳ δὲ τῆς τοιαύτης ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου μὴ προβιβασθέντες, θεωροῦνται ὡς νομίμως ἐγγραφέντες εἰς τοὺς πίνακας τούτους, καταργουμένου τοῦ δικαιώματος προαγωγῆς ὅπερ προσεπόρισαν αὐτοῖς οἱ πίνακες τῆς Ἐπαναστάσεως 1922.

Ἄρθρον 3.

Κυροῦνται οἱ κατὰ τὸν Μάϊον 1923 καὶ τὸν Σεπτέμβριον ἰδίου ἔτους συνταχθέντας παρὰ τοῦ Ἀνωτ. Στρατ. Συμβουλίου πίνακες ἀναθεωρήσεως στασίμων 1924—1925 προακτέων καὶ μὴ τοιούτων, ἐφ' ὅσον δὲν εἶχον κριθῇ κατὰ τὴν σύγκλησιν τοῦ Συμβουλίου τὸν Νοέμβριον τοῦ 1924, ὡς μὴ κεκτημένοι τότε τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον πρὸς ἐγγραφὴν εἰς πίνακας, ἀνέκτησαν δικαίωμα ἀρχαιότητος καὶ προβιβασμοῦ διὰ τοῦ καθορίσαντος τὴν ἀρχαιότητα Ν. Διατάγματος.

Ὁμοίως κυροῦνται ὁ παρὰ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν συνταχθεὶς πίναξ ἀναθεωρήσεως στασίμων, δυνάμει τοῦ ἀπὸ 28 Σεπτεμβρίου 1925 Ν. Δ., αἱ ἀπὸ 18 Ἰανουαρίου 1926 γενόμεναι προαγωγαὶ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς, τῶν ἀνακληθέντων δυνάμει τοῦ ἀπὸ 3 Αὐγούστου 1925 Ν. Δ. ἐξ ἀποτάξεως, ἀποστρατείας καὶ παραιτήσεως, ὡς καὶ τὸ ἀπὸ 14 Μαρτίου 1924 Διάταγμα «περὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1921 Διατάγματος τοῦ ἀφορῶντος διορισμὸν Στρατ. Γραφέως, ἀντὶ ἀνακλήσεως δυνάμει τῶν τότε κειμένων νόμων προγενεστέρας παραιτήσεώς του.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀφ' ἧς ἐνηργήθη ἑκάστη τῶν διὰ τούτου κυρουμένων πράξεων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Θ. Πάγκαλος

Τὰ Μέλη

Λ. Ροῦφος, Ρ.χ. Λιβαθινόπουλος, Δ. Τανταλίδης, Α. Ταβουλάρης, Κ. Σταμούλης, Ν. Μπόταση, Β. Μάλλιος, Γ. Βαγόπουλος, Κ. Νάδερ.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ ἐγκρίσεως σχεδίου ρυμοτομίας ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ «Καστρί».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἀπὸ 17 Ἰουλίου 1923 Ν. Διατάγματος «περὶ σχεδίων πόλεων κλπ.» καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, ἐγκρίνομεν τὸ σχέδιον ρυμοτομίας τοῦ ἐξοχικοῦ συνοικισμοῦ «Καστρί», ὡς ἐμφαίνεται τοῦτο ἐν τῷ ὡς παραρτήματι τοῦ παρόντος Διατάγματος καὶ διὰ τοῦ κύρους τῆς Ἡμετέρας ὑπογραφῆς περιβληθέντι διαγράμματι καὶ ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους:

Ἄρθρον 1.

1. Τὰ ἐλάχιστα ὅρια ἐμβαδοῦ καὶ διαστάσεων ἑκάστου οἰκοπέδου ὁρίζονται ἐν ἑκάστῳ τμήματι τοῦ Συνοικισμοῦ ὡς ἀκολούθως.

Α΄) Ἐν τῷ ἐμπορικῷ τμήματι.

α΄) Ἐμβαδὸν 200.00 τετρ. μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 10.00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 14.00 μέτρα.

Β΄) Ἐν τῷ ἐξοχικῷ τμήματι.

α΄) Ἐμβαδὸν 600.00 μέτρα.
β΄) Πρόσωπον ἐπὶ τῆς ὁδοῦ 16.00 μέτρα.
γ΄) Μέσον βάθος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 20.00 μέτρα.

Τὰ ἀνωτέρω τμήματα χαρακτηρίζονται ἐν τῷ σχετικῷ τοῦ παρόντος διαγράμματι.

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ θέσις τῶν οἰκοδομῶν ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων κανονίζεται δι' ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τμημάτων ὡς ἀκολούθως.

Τμῆμα Ἐμπορικόν.

2. Αἱ ἐπὶ τῶν ὁδῶν καὶ λοιπῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τίθενται ὑποχρεωτικῶς ἐπὶ τῶν μεταξὺ κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτησιῶν ὁρίων.

3. Αἱ οἰκοδομαὶ κατὰ τὰς ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις θὰ συνέχωνται ὑποχρεωτικῶς ἀλλήλαις κατὰ τὰς κοινὰς τῶν οἰκοπέδων πλαγίας πλευράς, ἡ δὲ μεταξὺ των ἐπαφὴ αὕτη θὰ χωρῇ τὸ πολὺ μέχρι βάθους δέκα (10) μέτρων ἀπὸ τῶν ἐν λόγῳ χώρων. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον βάθος τῶν πλαγίων πλευρῶν καὶ κατὰ τὰς ὀπισθίας τοιαύτας τὰ κτίρια δὲν θὰ ἐφάπτωνται μεταξύ των, τηρουμένης ὑποχρεωτικῶς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν κοινῶν τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων ἐλαχίστης ἀποστάσεως ἴσης πρὸς τὸ ἓν πέμπτον (1/5) τοῦ μεγίστου ὕψους τοῦ κτιρίου καὶ ἡ ὁποία ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύναται νὰ ἦ μικροτέρα τῶν τριῶν (3) μέτρων, οὕτως ὥστε εἰς τὸ ἐσωτερικὸν ἑκάστου οἰκοδομησίμου πολυγώνου διὰ τῶν συνεχομένων τούτων ἐλευθέρων χώρων νὰ διαμορφῶται αὐλή. Κατὰ βούλησιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἡ οἰκοδομὴ δύναται καὶ νὰ μὴ συνέχηται πρὸς τὴν ἑτέραν τῶν ἐπὶ τῶν παρακειμένων οἰκοπέδων οἰκοδομῶν ἢ καὶ πρὸς ἀμφοτέρας. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἡ ἐλευθέρα ἀπόστασις μεταξὺ τῆς μὴ συνεχομένης οἰκοδομῆς καὶ τῶν κοινῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων δὲν δύναται νὰ κατέρχηται τῶν τριῶν (3) μέτρων καὶ θὰ τηρῆται ὁ χῶρος οὗτος ἀκάλυπτος ἐφ' ὅσον ἐπὶ τοῦ γειτονικοῦ οἰκοπέδου ὑφίστανται κτίρια ἐφαπτόμενα τῶν ὁρίων τούτων, αἱ ἐπὶ τῶν ὁποίων ὄψεις τῶν ἐν λόγῳ κτιρίων δέον νὰ διαμορφῶνται ἀρχιτεκτονικῶς καὶ νὰ κατασκευάζωνται ἐπ' αὐτῶν ἀνοίγματα πρὸς φωτισμὸν καὶ ἀερισμὸν ἀπὸ ὕψους δύο μέτρων ἀπὸ τοῦ ἐδάφους καὶ ἄνω.

Τμῆμα ἐξοχικόν.

4. Αἱ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων χώρων ὄψεις τῶν οἰκοδομῶν θὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν πέντε (5) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ κοινοχρήστων χώρων καὶ ἰδιοκτητῶν ὁρίων ἢ καὶ μεγαλειτέραν συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

5. Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ εἶνε πανταχόθεν ἐλεύθεραι καὶ νὰ τοποθετῶνται εἰς ἀπόστασιν οὐχὶ ἐλάσσονα τῶν τριῶν (3) μέτρων ἀπὸ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων, τοῦ μεταξὺ χώρου παραμένοντος ἀκαλύπτου.

Ἄρθρον 3.

1. Τὸ μέγιστον τῆς ὑφ' ἑκάστης οἰκοδομῆς μετὰ τῶν τυχὸν παραρτημάτων τῆς καταλαμβανομένης ἐκτάσεως τοῦ οἰκοπέδου ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α΄) Διὰ τὸ Ἐμπορικὸν Τμῆμα εἰς τὰ 3)4 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

β΄) Διὰ τὸ Ἐξοχικὸν Τμῆμα εἰς τὸ 1)3 τοῦ ὅλου οἰκοπέδου.

2. Ὡς καταλαμβανομένη ὑπὸ οἰκοδομῆς ἔκτασις οἰκοπέδου θεωρεῖται ἅπασα ἡ ὁπωσδήποτε ὑπὸ τῶν χρησιμοποιησίμων αὐτῆς χώρων μετὰ τῶν ὑποστέγων καὶ πάσης φύσεως παραρτημάτων καλυπτομένη ἐπιφάνεια, μετρουμένη ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τῷ πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ἀκαλύπτῳ ἑκάστου οἰκοπέδου χώρῳ ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ ἱδρύσῃ καὶ συντηρῇ ἐν καλῇ καταστάσει διακοσμητικὸν κῆπον (πρασιὰν ἢ προκήπιον), χρησιμοποιῶν καταλλήλως τὴν τυχὸν ὑφισταμένην δάσωσιν.

Ἐν τῷ χώρῳ τούτῳ ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἱασδήποτε κατασκευῆς.

2. Ἐν τῷ λοιπῷ ἀκαλύπτῳ χώρῳ ἑκάστου οἰκοπέδου ἐπιβάλλεται ἐπίσης ἡ ἵδρυσις καὶ συντήρησις μικροῦ κήπου, χρησιμοποιουμένης δεόντως τῆς τυχὸν ὑφισταμένης φυσικῆς δασώσεως καὶ ἀπαγορεύεται ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῶν, ἐξαιρέσει μικρῶν ἀποθηκῶν καὶ ἑτέρων παραρτημάτων ἐξυπηρετικῶν τῆς κυρίως οἰκοδομῆς, ὧν ἡ ἀνέγερσις ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοὺς ὅρους ὅτι αἱ τοιαῦται ἀποθῆκαι καὶ παραρτήματα θὰ τοποθετῶνται ὄπισθεν τῶν οἰκοδομῶν, τὸ ὕψος αὐτὸ δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 2.50 μέτρα καὶ ἡ ὑπὸ τούτων συνολικὴ κεκαλυμμένη ἐπιφάνεια σὺν τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς κυρίας οἰκοδομῆς, θὰ περιλαμβάνηται εἰς τὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ὁριζομένην καλυπτέαν ὑπὸ οἰκοδομῶν τοιαύτην.

3. Ἐντὸς τῶν ἀνωτέρω (παρ. 1 καὶ 2) ἀκαλύπτων χώρων ἐπιτρέπεται ἡ κατασκευὴ βαθμίδων, ὡς καὶ ἡ εἰς διάφορα ἐπίπεδα διάταξις τῶν πρασιῶν. Πάντως αἱ τοιαῦται ἐγκαταστάσεις δὲν δύνανται νὰ ὑπέρκεινται τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου, ἐκτὸς ἂν ἡ διαμόρφωσις τοῦ ἐδάφους ἐπιβάλῃ ὑπέρβασιν τοῦ ὁρίου τούτου, δι' ἣν ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἄδεια τῆς ἐπὶ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 5.

1. Κατὰ τὰ μεταξὺ τῶν ὁδῶν (κλπ. κοινοχρήστων χώρων) καὶ ἰδιοκτησιῶν ὅρια θὰ κατασκευάζηται ἐν τῷ ἐξοχικῷ τμήματι πρὸ ἑκάστης ἰδιοκτησίας περίφραγμα, τὸ ὁποῖον ἐπιτρέπεται νὰ εἶνε συμπαγές (τοιχοποιΐα) τὸ πολὺ μέχρις ὕψους ὀγδοήκοντα ἑκατοστῶν τοῦ μέτρου ἀπὸ τῆς στάθμης τῆς ὁδοῦ. Κατὰ τὸ ὑπόλοιπον ὕψος τὸ περίφραγμα τοῦτο δέον νὰ ἀποτελῆται ἐκ κιγκλιδώματος ἢ δικτυωτοῦ, ὥστε ἡ ὄπισθεν τούτου πρασιὰ νὰ καθίσταται δι' αὐτοῦ ὁρατή. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ κατασκευάζωνται καὶ τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων περιφράγματα βάθους ἀπὸ τῆς ὁδοῦ 8 μέτρων. Πέραν τοῦ βάθους τούτου τὰ περιφράγματα κατασκευάζονται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον, ἐφ' ὅσον οἱ συνορεύοντες γείτονες συμφωνοῦσιν, ἄλλως κατασκευάζονται συμπαγῆ καθ' ἅπαν αὐτῶν τὸ ὕψος. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ αἱ ἐπιφάνειαι αὐτῶν δέον νὰ καλύπτωνται διὰ φυτειῶν.

2. Τὸ ὁλικὸν ὕψος τῶν ἄνω περιφραγμάτων ὁρίζεται ὑποχρεωτικῶς διὰ μὲν τὰ πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας τοιαῦτα εἰς δύο (2) μέτρα, διὰ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων εἰς 2.20 μέτρα. Τὸ τελευταῖον τοῦτο ὕψος δύναται νὰ μειωθῇ μέχρις οἱουδήποτε βαθμοῦ, ἐὰν οἱ συνορεύοντες γείτο-

νες συμφωνῶσι πρὸς τοῦτο. Ἐὰν ἡ ἐπιφάνεια ἐφ' ἧς τοποθετοῦνται τὰ ἄνω περιφράγματα παρουσιάζῃ κλίσιν ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα, τὰ περιφράγματα ὑποδιαιροῦνται εἰς τμήματα μήκους τὸ πολὺ 4 μέτρων καὶ τὸ ἀνωτέρω ὕψος μετρᾶται εἰς τὸ μέσον ἑκάστου τοιούτου τμήματος.

3. Ἐὰν ἡ στάθμη τοῦ οἰκοπέδου κατὰ τὴν πρὸς τὴν ὁδὸν ὁρικὴν αὐτοῦ γραμμὴν ὑπέρκειται τῆς στάθμης τῆς τελευταίας ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ὕψους συνυπολογίζεται τόσον ὡς πρὸς τὸ συμπαγὲς μέρος τοῦ περιφράγματος, ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὸ ὁλικὸν αὐτοῦ ὕψος. Ἐὰν ἡ διαφορὰ αὕτη ἐξικνῆται εἰς τὰ 1.50 μέτρα ἐπιτρέπεται μόνον ἡ κατασκευὴ ἁπλοῦ κιγκλιδώτου προφυλακτηρίου στηθαίου ὕψους, μὴ ὑπερβαίνοντος τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου. Ἐὰν ὅμως ἡ διαφορὰ ὑπερβαίνῃ τὰ 1.50 μέτρα, ὁ ἰδιοκτήτης ὀφείλει πάντοτε νὰ καταβιβάζῃ εἰς τὸ ὕψος τοῦτο τὴν στάθμην τοῦ οἰκοπέδου του ἐπὶ βάθους οὐχὶ ἐλάσσονος τῶν 4 μέτρων ἀπὸ τῆς πρὸς τὴν ὁδὸν πλευρᾶς αὐτοῦ. Κατὰ τὰς περὶ ὧν ἡ παροῦσα παράγραφος περιπτώσεις, τὰ ἐπὶ τῶν μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν ὁρίων περιφράγματα δέον νὰ ἀπολήγωσι παρὰ τὴν ὁδὸν εἰς τὸ ὕψος τῶν ἐπ' αὐτῆς περιφραγμάτων καὶ διὰ βαθμιαίας μεταβολῆς τοῦ ὕψους των νὰ ἐξικνῶνται εἰς τὸ κανονικὸν ὕψος των εἰς βάθος 8,00 μέτρων ἀπὸ τῆς ὁδοῦ. Ἐν περιπτώσει διαφορᾶς στάθμης μεταξὺ δύο παρακειμένων οἰκοπέδων, ἐφαρμόζονται ὡς πρὸς τὰ μεταξύ των διαχωριστικὰ περιφράγματα ἀναλόγως αἱ ἀνωτέρω διατάξεις.

4. Κατὰ τὰς περὶ ὧν ἡ προηγουμένη παράγραφος περιπτώσεις ὁ ἰδιοκτήτης ὑποχρεοῦται νὰ μορφώνῃ κανονικὸν πρανὲς ἀπὸ τῆς ἰδιοκτησίας του πρὸς τὴν ὁδὸν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν δὲ τὸ ἔδαφος δὲν εἶνε βραχῶδες, ὑποχρεοῦται νὰ καλύπτῃ τὸ πρανὲς τοῦτο εἴτε διὰ φυτειῶν εἴτε διὰ τοιχοποιίας ἢ λιθενδύτου ὡρισμένης ἐπιφανειακῆς μορφῆς.

5. Τὰ κατὰ τὰ ἀνωτέρω μεταξὺ τῶν ἰδιοκτησιῶν περιφράγματα τοποθετοῦνται ἐξ ἡμισείας ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν συνορευουσῶν ἰδιοκτησιῶν καὶ εἶνε κοινά, τῆς δαπάνης αὐτῶν βαρυνούσης ἐξ ἡμισείας ἀμφοτέρους τοὺς ἰδιοκτήτας.

6. Οἱ μετὰ τὴν ἔγκρισιν τοῦ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος ἐγκρινομένου σχεδίου ἀγοράζοντες βάσει τούτου οἰκόπεδα, ὑποχρεοῦνται ἵνα ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ σχετικοῦ πωλητηρίου συμβολαίου προβαίνωσιν εἰς τὴν περίφραξιν τῶν πωλουμένων αὐτοῖς οἰκοπέδων κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου. Ἐκ τῶν συνορευόντων ἰδιοκτητῶν ὁ πρῶτος αἰτήσας παρὰ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τὴν ἄδειαν κατασκευῆς τοῦ περιφράγματος, ὑποχρεοῦται νὰ κατασκευάζῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ φροντίδι ὁλόκληρον τὸ περίφραγμα ἐπὶ τῶν κοινῶν ὁρίων τοῦ οἰκοπέδου του μετὰ τῶν γειτονικῶν, οἱ δὲ γείτονες καθίστανται ὑπόχρεοι νὰ καταβάλωσιν αὐτῷ τὸ ἀναλογοῦν αὐτοῖς μέρος τῆς δαπάνης, εὐθὺς ὡς παρέλθῃ ἡ ἀνωτέρω ἐτησία προθεσμία.

Ἄρθρον 6.

1. Τὸ μέγιστον ἐπιτρεπόμενον ὕψος τῶν οἰκοδομῶν μετρούμενον ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων αὐτοῦ, ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πρὸ τῆς ὄψεως ἐδάφους, προκειμένου δὲ περὶ τῶν πρὸς τὰς ὁδοὺς καὶ πλατείας ὄψεων, ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πρὸ τούτων πεζοδρομίου, ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

α') Διὰ τὸ ἐμπορικὸν τμῆμα ἴσον πρὸς τὰ 14/10 τοῦ πλάτους τῆς πρὸ τῆς οἰκοδομῆς ὁδοῦ.

β') Διὰ τὸ ἐξοχικὸν Τμῆμα ἴσον πρὸς τὰ 7/10 τοῦ ἄνω πλάτους, συνυπολογιζομένων εἰς τοῦτο καὶ τῶν τυχὸν ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων ὑποχρεωτικῶν πρὸ τῶν ὁδῶν ἀκαλύπτων χώρων (προκηπίων).

2. Ἐὰν ὁ παράγων τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ (μετὰ τῶν προκηπίων) εἶνε μεταβλητὸς ἐν τῷ ἐφ' οὗ τὸ κτίριον τμήματι τῆς ὁδοῦ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν ἀνωτέρω ὑπολογισμὸν ὁ μέσος ὅρος αὐτοῦ. Δι' οἰκοδομὰς ἐχούσας ὄψεις ἐπὶ πλειόνων τῆς μιᾶς ὁδῶν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ πλατυτέρα ὁδός. Δι' οἰκοδομὰς κειμένας πρὸ ἐλευθέρων χώρων (ἀλσῶν, πλατειῶν κλπ.) λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὁλόκληρον τὸ πλάτος τοῦ χώρου τούτου. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ἀνωτέρω ὕψος δύναται νὰ εἶνε πάντοτε 12 μέτρα. Ἐὰν τὸ ἐφ' οὗ ἡ οἰκοδομὴ ἔδαφος παρουσιάζῃ ἐξαιρετικὰς ἀνωμαλίας, ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου ἐφαρμόζεται μέσον μέγιστον ὕψος.

3. Τὸ ὕψος τῶν οἰκοδομῶν ἔσωθεν τῶν ἀνωτέρω ὄψεων δύναται νὰ εἶνε καὶ μεγαλύτερον τοῦ ὡς ἄνω ὁριζομένου (π. χ. ὑψηλαὶ στέγαι), ἀλλὰ πάντως τὰ ὑψηλότερα σημεῖα τοῦ κτιρίου δὲν δύνανται νὰ ὑπέρκεινται τῶν ἐκ τῆς ἀνωτάτης ἐπιστέψεως τῶν ἐξωτερικῶν ὄψεων τῶν οἰκοδομῶν ἀγομένων ἐπιπέδων ὑπὸ κλίσιν 50 μοιρῶν πρὸς τὸν ὁρίζοντα.

4. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ὅπως τὸ ὕψος τῶν κτιρίων εἰς οἱονδήποτε αὐτῶν σημεῖον ὑπερβαίνῃ τὰ 18 μέτρα.

Ἄρθρον 7.

1. Ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν οἰκοδομῶν τοῦ ἐξοχικοῦ τμήματος ἐπιτρέπονται ἐντὸς τοῦ πρὸ τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἀκαλύπτου χώρου καὶ τῶν λοιπῶν πλαγίων καὶ ὀπισθίων τοιούτων (ἄρθρον 2) αἱ ἑξῆς ἐξοχαί.

α') Ἡ κατασκευὴ διακοσμητικῶν προπυλαίων ἐπιστεφομένων ὑπὸ ἀκαλύπτων ἐξωστῶν. Ἡ ἐξοχὴ αὕτη δὲν θὰ χρησιμοποιῆται ὡς ἐξάρτημα ἀναγκαῖον εἰς τὴν χρῆσιν τῆς οἰκοδομῆς (οἷον κατοικία, ἀποθήκη κλπ.). Τὸ σύνολον τῶν προπυλαίων τούτων δέον καθ' ὕψος νὰ μὴ ὑπερβαίνῃ τὰ 5 μέτρα, ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, νὰ μὴ ἐξέχῃ τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου, ἐφ' ἧς ταῦτα κεῖνται περισσότερον τοῦ ἡμίσεος τοῦ ἐλαχίστου πλάτους τοῦ ὑποχρεωτικοῦ χώρου καὶ παραλλήλως τῇ ὄψει ταύτῃ μετρούμενον νὰ μὴ καταλαμβάνῃ μεῖζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

β') Ἡ κατασκευὴ καλλιτεχνικῶν χλιμάκων, αἵτινες ὀφθάνουσι μέχρις ὕψους τὸ πολὺ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἡ ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τούτων ἀποτελουμένη προεξοχὴ δὲν δύναται νὰ ἐξέχῃ τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου πλέον τῶν 3 μέτρων καὶ παραλλήλως ταύτῃ μετρουμένη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ μῆκος μεῖζον τοῦ τρίτου τοῦ μήκους αὐτῆς.

γ') Ἡ κατασκευὴ ἀνοικτῶν ἐξωστῶν μὴ ἐξεχόντων τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου, πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου.

δ') Ἡ κατασκευὴ κλειστῶν (κεκαλυμμένων ὁπωσδήποτε) ἐξωστῶν, μὴ ἐξεγόντων τῆς ὄψεως τοῦ κτιρίου πλέον τοῦ ἑνὸς μέτρου, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ἄθροισμα τῶν ἐξοχῶν τούτων μετρούμενον ἐν ὁριζοντίᾳ προβολῇ μὴ ὑπερβαίνῃ ἐν ὅλῳ τὸ τέταρτον τοῦ μήκους τῆς ἐφ' ἧς κεῖνται οὗτοι ὄψεως.

ε') Ἡ κατασκευὴ ἀρχιτεκτονικῶν ἐξοχῶν (κορωνίδων, γείσων, διαζωμάτων καὶ παραστάσεων), ὧν ἡ ἐξοχὴ ἀπὸ τῶν ὄψεων τοῦ κτιρίου δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίνῃ τὰ πεντήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μέτρου.

2. Πέραν τῶν ἄνω ὑποχρεωτικῶς ἀκαλύπτων χώρων ἐπιτρέπονται καὶ οἱαιδήποτε ἕτεραι ἐξοχαί.

3. Ἐπὶ τῶν ὄψεων τῶν κτιρίων τοῦ ἐμπορικοῦ τμήματος ἐπιτρέπονται ἐκ τῶν ἀνωτέρω (παράγρ. 1.) ἐξοχῶν, μόνον αἱ ὑπὸ στοιχεῖα γ, δ καὶ ε τοιαῦται, ὡς ἐπίσης ἀνειῶσαι καὶ κατιοῦσαι κλίμακες μὴ ἐξέχουσαι τοῦ κτιρίου πλέον τῶν 0.50 μέτρου. Πάντως εἰς τὰ τοιαῦτα κτίρια οἱ ἐξῶστα (ἀνοικτοὶ ἢ κεκαλυμμένοι) δέον νὰ κατασκευάζωνται ἀπὸ ὕψους 4.00 μέτρ. καὶ ἄνω ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου.

Ἄρθρον 8.

1. Τὸ ἐλάχιστον ἐπιτρεπόμενον ἐλεύθερον ὕψος τῶν ὀρόφων ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Ὑπογείου	2.50
Ἰσογείου	3.50
Ἰσογείου πρὸς χρῆσιν καταστήματος	5.00
Δευτέρου ὀρόφου	3.00
Τρίτου ὀρόφου	3.00
Τετάρτου ὀρόφου	2,80

Διὰ τοὺς πλέον τῶν τεσσάρων ὀρόφων τὸ ἐλάχιστον ὕψος ὁρίζεται εἰς 2.60 μέτρα.

Ὡς πρὸς τὸ ἐλάχιστον ὕψος εἰς τὴν τάξιν τῶν ὑπογείων ὑπάγονται λουτρά, ἀποχωρητήρια, μικραὶ ἀποθῆκαι καὶ παρεμφερῆ διαμερίσματα ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 9.

1. Ἅπαντα τὰ διαμερίσματα τῆς οἰκοδομῆς εἰς ἃ διαιτῶνται ἄνθρωποι δέον νὰ φωτίζωνται καὶ ἀερίζωνται ἀπ' εὐθείας δι' ἀνοικτῶν χώρων ἀκαλύπτων.

2. Ἐξαιρετικῶς ἐπιτρέπεται ἀερισμὸς καὶ φωτισμὸς ἐκ κλειστῶν ἀκαλύπτων χώρων (μικρῶν αὐλῶν καὶ φωταγωγῶν περιλαμβαγομένων ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ κτιρίου) ἀποχωρητηρίων καὶ κλιμακοστασίων. Τὰ κλιμακοστάσια δύνανται νὰ φωτίζωνται καὶ ἀερίζωνται καὶ δι' εἰδικῶν φωταγωγῶν ἄνωθεν αὐτῶν ἐπιφανείας τοὐλάχιστον 5 τετραγ. μέτρων. Πλὴν τοῦ τοιούτου ἀερισμοῦ καὶ φωτισμοῦ εἰς διαδρόμους, ἀποθήκας καὶ λουτῆρας ἐπιτρέπεται καὶ ἔμμεσος (μὴ ἀπ' εὐθείας) φωτισμὸς καὶ ἀερισμὸς ἐφ' ὅσον οἱ χῶροι οὗτοι εὑρίσκονται εἰς ἄμεσον ἐπικοινωνίαν μετὰ διαμερισμάτων τῆς οἰκοδομῆς ἀεριζομένων καὶ φωτιζομένων ἀπ' εὐθείας ἐξ ἀνοικτῶν ἀκαλύπτων χώρων.

Ἄρθρον 10.

1. Ὑπόγεια διαμερίσματα θεωροῦνται τὰ ἔχοντα τὰ δάπεδα αὐτῶν κάτω τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους. Εἰς τοιαῦτα διαμερίσματα δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατοικία εἰμὴ μόνον κατὰ τὴν ἡμέραν καὶ τοῦτο μόνον ἐφ' ὅσον ἡ ὀροφὴ τοῦ ὑπογείου ὑπέρκειται πλέον τοῦ 1,50 μέτρ. τῆς ἐπιφανείας τοῦ περὶ τὸ ὑπόγειον ἐδάφους.

2. Τὰ δάπεδα καὶ οἱ τοῖχοι τῶν ὑπογείων καὶ ἰσογείων διαμερισμάτων, ἐφ' ὅσον ἐν αὐτοῖς διαιτῶνται ὡς ἄνω ἄνθρωποι, θὰ κατασκευάζωνται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

Ἄρθρον 11.

1. Τὰ ἀποχωρητήρια δέον νὰ ἔχωσιν ἰδιαιτέραν εἴσοδον, ἀπαγορευομένης τῆς ἀμέσου ἐπικοινωνίας αὐτῶν μετὰ κατοικησίμων δωματίων καὶ μαγειρείων.

2. Οἱ τοῖχοι καὶ τὸ δάπεδον τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νὰ κατασκευάζωνται ἀδιαπέραστα ὑπὸ τῆς ὑγρασίας.

3. Αἱ λεκάναι τῶν ἀποχωρητηρίων δέον νὰ εἶνε ἐξ ὑδατοστεγοῦς οὐσίας, ἀπαγορευομένων ἀπολύτως τῶν ξυλίνων ὑφ' οἱανδήποτε μορφὴν καὶ νὰ συνδέωνται μετὰ τοῦ ἀγωγοῦ ἐκροῆς πρὸς τὸν βόθρον διὰ σωλῆνος σιφωνοειδοῦς.

4. Ἐν τοῖς ἀποχωρητηρίοις δέον νὰ ὑπάρχῃ ἐγκατάστασις καθαρισμοῦ τῆς λεκάνης δι' ὕδατος.

5. Εἰς πᾶσαν οἰκοδομὴν δέον νὰ ἐγκαθίσταται ἀεραγωγὸς σωλὴν συνδεόμενος κάτωθεν τῆς λεκάνης ἑκάστου ἀποχωρητηρίου μετὰ τοῦ σωλῆνος δι' οὗ αἱ ἀκαθαρσίαι φέρονται πρὸς τὸν βόθρον ἢ τὴν ὑπόνομον καὶ διήκων μέχρι τῆς στέγης, ἧς δέον νὰ ὑπερέχῃ κατὰ 0,50 μέτρα τοὐλάχιστον.

6. Πᾶσα οἰκοδομὴ δέον νὰ ἔχῃ τὸν ἀνάλογον ἀριθμὸν ἀποχωρητηρίων. Ἰδιαιτέρως ἐπιβάλλεται ἐπάρκεια ἀποχωρητηρίων εἰς κτίρια συγκεντρώσεως τοῦ κοινοῦ. Ἡ ὑπηρεσία κανονίζει τὸν ἀναγκαῖον ἀριθμὸν τῶν ἀποχωρητηρίων εἰς ἑκάστην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 12.

1. Μέχρι τῆς κατασκευῆς τῶν ὑπονόμων ἡ συγκέντρωσις τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν (ἀποχωρητηρίων, πλυντηρίων) θὰ γίνεται εἰς βόθρους ἐσωτερικοῦ ὕψους τοὐλάχιστον 1,50 μέτρων καὶ χωρητικότητος τοὐλάχιστον τεσσάρων κυβικῶν μέτρων. Οἱ βόθροι οὗτοι δέον νὰ κατασκευάζωνται στεγανοὶ καὶ κατὰ τρόπον ἀποκλείοντα τὰς ἀναθυμιάσεις. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ καθορίζῃ ἐν ἑκάστῃ περιπτώσει λεπτομερῶς τὰ τῆς κατασκευῆς αὐτῶν πρὸς τήρησιν τῶν ἀνωτέρω ὅρων.

2. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐγκατάστασις τῶν βόθρων καὶ τῶν ἀγωγῶν τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῆς οἰκοδομῆς πλησίον φρεάτων καὶ ἀγωγῶν καθαροῦ ὕδατος, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς ἀπόστασιν ἐλάσσονα τῶν 2 μέτρων ἀπὸ τῶν γειτονικῶν οἰκοπέδων.

3. Ἅπαντες οἱ ἀγωγοὶ τοῦ καθαροῦ ὕδατος καὶ τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν τῶν οἰκοδομῶν δέον νὰ κατασκευάζωνται ὑδατοστεγεῖς καὶ νὰ τοποθετῶνται καταλλήλως ὥστε νὰ εἶνε εὐχερῶς προσιτοὶ καὶ εἰ δυνατὸν ὁρατοί.

Ἄρθρον 13.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον ἀπό τε ἀπόψεως φύσεως τῶν ὑλικῶν καὶ συνθέσεως καὶ δομήσεως αὐτῶν νὰ παρουσιάζωσι τὴν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀπαιτουμένην στερεότητα διὰ μόνιμα ἔργα. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως εἰδικοῦ κανονισμοῦ καθορίζοντος λεπτομερῶς τοὺς ἀνωτέρω ὅρους στερεότητος, ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ ἀσκῇ τὸν σχετικὸν ἔλεγχον βάσει τῶν ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης παραδεδεγμένων ἀρχῶν.

Ἄρθρον 14.

Αἱ οἰκοδομαὶ δέον νὰ παρουσιάζωσι ἁρμονικὴν ἀρχιτεκτονικὴν ἐμφάνισιν ἐξοχικοῦ τύπου, ἀπαγορευομένων τῶν ἀντιαισθητικῶν μορφῶν κτιρίων. Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία δικαιοῦται νὰ ἀποκλείῃ τὴν κατασκευὴν κτιρίων ἀντικειμένων εἰς τὴν κοινὴν αἰσθητικήν.

Ἄρθρον 15.

1. Ἐν ἑκάστῳ οἰκοπέδῳ ὁμοῦ μετὰ τῆς κατασκευῆς τῆς οἰκοδομῆς δέον νὰ κατασκευάζηται ὑποχρεωτικῶς δεξαμενὴ συλλεκτήριος τῶν ὀμβρίων ὑδάτων δι' ἀρδεύσεις καὶ καθαριότητα.

2. Ἐφ' ὅσον ἡ ἀναγκαία ὕδρευσις τοῦ συνοικισμοῦ γίνεται δι' ἐκτελέσεως ὑδραυλικῶν ἔργων ἐντὸς τῆς περιοχῆς αὐτοῦ γενικῆς φύσεως πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς κανονικῆς διαίτης τῆς ὑδρεύσεως, ἀπαγορεύεται ἀπολύτως ἡ ἐντὸς τῶν οἰκοπέδων ἀνέωξις ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν αὐτῶν οἱωνδήποτε φρεάτων πρὸς λῆψιν ὕδατος. Ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατόπιν ἀδείας τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡ ἀνέωξις κοινῶν φρεάτων εἰς ἃς θέσεις ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ὅτι ταῦτα δὲν ἐπιδρῶσιν εἰς τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὕδρευσιν τοῦ συνοικισμοῦ.

Ἄρθρον 16.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται οἰκοπέδων ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἰδίαν δαπάνην κατασκευὴν τῶν πρὸ τῶν ὁδῶν πεζοδρομίων μετὰ τῶν κρασπέδων καὶ ρείθρων αὐτῶν, ἐντὸς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας τασσομένης προθεσμίας. Ὁ τρόπος τῆς ἐπιστρώσεως τῶν πεζοδρομίων καὶ τῆς κατασκευῆς τῶν κρασπέδων καὶ ρείθρων κανονίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται μετὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἀνωτέρω ἔργων, ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν ἐπισκευὴν καὶ τὴν τακτικὴν τούτων συντήρησιν, ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ φροντίδι, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 17.

Ἡ δενδροφύτευσις τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου προβλεπομένων ἀλσῶν καὶ ἡ συντήρησις τῶν φυτειῶν εἶνε ὑποχρεωτική, συμφώνως πρὸς τὰς ὁδηγίας ἃς θέλει χορηγεῖ ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία. Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας θέλει ἑκάστοτε καθοσίζει τοὺς ὑποχρέους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων τούτων καὶ τὰς λεπτομερείας αὐτῶν.

Ἄρθρον 18.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Διατάγματος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως σχετικῆς μεταξὺ τῆς ἐνδιαφερομένης Ἑταιρείας «Καστρὶ» καὶ τοῦ Δημοσίου συμβάσεως δι' ἧς θέλει αὕτη ἀναλάβει τὰς ὑποχρεώσεις αἵτινες ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2 ἐ. ἔ. γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 19.

Πᾶσα λεπτομέρεια τοῦ παρόντος Διατάγματος κανονίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης καὶ ἰσχυούσης διὰ πᾶσας τὰς δυοίας φύσεως περιπτώσεις.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Ταβουλάρης

(6)

Περὶ κυρώσεως συμβάσεως δι' ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ Στυλίδος-Λαμίας-Καρπενησίου, συναφθείσης μεταξὺ Δημοσίου καὶ Θ. Σ. Τσαούση πολιτικοῦ μηχανικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 3302 ὡς καὶ τὴν ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου ἐ. ἔ. ὑπ' ἀρ. 3 τῆς Δ' συνεδριάσεως πρᾶξιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, κυροῦμεν τὴν μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Συγκοινωνίας, ὡς ἀντιπροσώπων τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τοῦ Θ. Σ. Τσαούση, πολιτικοῦ μηχανικοῦ κατοίκου Ἀθηνῶν ὡς διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ τῆς ὁμορρύθμου τεχνικῆς Ἑταιρείας «Θ. Σ. Τσαούση καὶ Σια», ἀφ' ἑτέρου συνομολογηθεῖσαν ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1925 σύμβασιν «περὶ ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ Στυλίδος-Λαμίας-Καρπενησίου» συναπτομένην τῷ παρόντι καὶ συγκειμένην ἐκ δώδεκα ἄρθρων.

Ὁ αὐτὸς Ὑπουργὸς δημοσιεύσει καὶ ἐκτελέσει τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς
Α. Ταβουλάρης

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ Στυλίδος-Λαμίας-Καρπενησίου.

Μεταξὺ τῶν κ. κ. Δ. Ταντσίδου Ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν καὶ Λ. Ταβουλάρη, Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας, ἐδρευόντων ἐν Ἀθήναις καὶ ἐνεργούντων διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ δημοσίου καὶ Θ. Σ. Τσαούση, πολιτικοῦ μηχανικοῦ κατοίκου Ἀθηνῶν, ὡς διευθυντοῦ καὶ διαχειριστοῦ τῆς ὁμορρύθμου τεχνικῆς Ἑταιρείας Θ. Σ. Τσαούση καὶ Σια, συνωμολογήθησαν τὰ ἑξῆς:

Ἄρθρον 1.

Ἀντικείμενον συμβάσεως

Ἡ παροῦσα σύμβασις ἀφορᾷ τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν τῆς ὁδοῦ Στυλίδος-Λαμίας-Καρπενησίου καὶ τὴν ἐπὶ μίαν δεκαπενταετείαν συντήρησιν ταύτης.

Ἄρθρον 2.

Τρόπος ἐκτελέσεως ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως τῆς ὁδοῦ καὶ μετέπειτα συντηρήσεως ταύτης.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται ὅπως προβῇ εἰς τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν τῆς ὁδοῦ καὶ τὴν τροποποίησιν τῆς χαράξεώς της, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας συνταχθησομένου προϋπολογισμοῦ, ἐν ᾧ θὰ περιληφθῶσι πᾶσαι αἱ πρὸς τοῦτο ἀπαιτούμεναι ἐργασίαι καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας συνταχθησομένης ἀναλύσεως τιμῶν τῆς ἐν χρήσει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν δημοσίων ἔργων δι' ὁμοίας φύσεως ἔργα, ἀλλ' ἐν τῇ ὁποίᾳ τὸ ποσοστὸν δι' ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ ἀγαλείαν αὐξάνεται εἰς 10 ο/ο, τὸ δὲ ὄφελος τοῦ ἀναδόχου εἰς 12 ο/ο.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ ἐκτελέσῃ ἅπασας τὰς ἐν τῷ προϋπολογισμῷ ἀναγραφομένας ἐργασίας ὡς καὶ τὰς συμπληρωματικὰς τοιαύτας, ἐφ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτῶν δὲν ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν 25.000.000 δραχ. Διὰ τὸ ἐπὶ πλέον ἀπαιτηθησόμενον ποσόν, ἀπαιτεῖται κοινὴ συναίνεσις μεταξὺ τοῦ ἀναδόχου καὶ τοῦ δημοσίου, ἐφ' ὅσον ἀνησεῖται ἡ αὔξησις αὕτη ὀφείλεται εἰς αὔξησιν τῶν ποσῶν τῶν διαφόρων ἐργασιῶν καὶ οὐχὶ εἰς αὔξησιν τῶν τιμῶν λόγῳ ἀναθεωρήσεως τούτων.

Αἱ κατὰ χιλιόμετρον ἐκτελεσθησόμεναι ἐργασίαι ὁρισθήσονται κατ' ἀπόλυτον κρίσιν τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ἀναδόχου ὑποχρεουμένου ὅπως συμμορφωθῇ πλήρως πρὸς τὰς ὑποδείξεις ταύτης. Πάντως ἡ ὑπηρεσία ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀναδόχου, χορηγήσῃ αὐτῷ πίνακας τῶν ἐκτελεστέων ἔργων, μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ προϋπολογισθησομένου ποσοῦ καὶ ἐντὸς ἓξ μηνῶν διὰ τὸ σύνολον τοῦ ἔργου. Οἱ πίνακες οὗτοι δύνανται κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν νὰ τροποποιηθῶσιν ἐφ' ὅσον παραστῇ ἀνάγκη, αὐξομειουμένων τῶν ποσοτήτων τῶν διαφόρων ἐργασιῶν, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ὥστε ἡ ἐκ τῆς τροποποιήσεως τούτων τυχὸν προκύψουσα ἐλάττωσις τῆς προϋπολογισθείσης δαπάνης, νὰ μὴ ὑπερβῇ τὸ 1/5 ταύτης. Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως τῆς ὁδοῦ καὶ τῆς μετέπειτα συντηρήσεως ταύτης, ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1923 Β. Διατάγματος «περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν Δημοσίων Ἔργων Συμβάσεων» καὶ αἱ ἐν ἰσχύϊ ἐντύποι συγγραφαὶ ὑποχρεώσεων διὰ τὰς ἐργολαβίας μονοετοῦς συντηρήσεως τῶν ὁδῶν καὶ διὰ τὰς ἐργολαβίας διαστρώσεως καὶ κυλινδρώσεως ὑλικῶν ὁδοστρωσίας.

Ἄρθρον 3.

Προθεσμία ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως.

Ἡ ὑπηρεσία ὀφείλει νὰ ἐγκαταστήσῃ τὸν ἀνάδοχον εἰς τὰς ἐργασίας του ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως, ὑποχρεοῦται δὲ αὕτος, ἐντὸς τεσσάρων ἐτῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τοῦ πρώτου πίνακος ἐκτελεστέων ἐργασιῶν, ν' ἀποπερατώσῃ τὰς διὰ τὴν πλήρη ἀνακαίνισιν τῆς ὁδοῦ ἀπαιτουμένας ἐργασίας, μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν εἴκοσιν ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἡ προθεσμία αὕτη αὐξάνεται ἀναλόγως τῆς αὐξήσεως τοῦ ποσοῦ τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς ὀφειλομένης οὐχὶ εἰς τὴν ἀναθεώρησιν τῶν τιμῶν, ἀλλὰ εἰς αὔξησιν τῶν ποσοτήτων τῶν ἐκτελεσθησομένων ἐργασιῶν. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, αἱ ὡς ἄνω τασσόμεναι προθεσμίαι διὰ τὴν ἐγκατάστασιν καὶ παράδοσιν τῷ ἀναδόχῳ τοῦ πρώτου πίνακος ἐκτελεστέων ἐργασιῶν, δὲν ὑπολογίζονται εἰς τὴν προθεσμίαν ἀποπερατώσεως τῶν ἔργων.

Ἐὰν ὁ ἀνάδοχος ὑπερβῇ τὴν ὡς ἄνω τασσομένην προθεσμίαν, πρὸς ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν, ὑπόκειται εἰς καταβολὴν λόγῳ ποινικῆς ῥήτρας δραχ. 50.000 δι' ἕκαστον μῆνα ὑπερβάσεως τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας, ὑπολογιζομένων ὡς ὁλοκλήρου μηνὸς τῶν ἐπὶ πλέον ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ὑπερβαίνουσι τὰς 15, μὴ ὑπολογιζομένων δὲ τούτων ἐφ' ὅσον εἶνε ὀλιγώτεραι τῶν 15. Ἐὰν ἐξ ἀντιθέτου ὁ ἀνάδοχος ἀποπερατώσῃ τὰς ἐργασίας, πρὸ τῆς ὡς ἄνω τασσομένης προθεσμίας, ἀποζημιωθήσεται μὲ δραχ. 50.000 δι' ἕκαστον μῆνα ἐγκαιροτέρας ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ὑπολογιζομένων ὡς ὁλοκλήρου μηνὸς, τῶν ἐπὶ ἔλαττον ἡμερῶν, ἐφόσον αὗται ὑπερβαίνουσι τὰς 15, μὴ ὑπολογιζομένων δὲ τούτων ἐφόσον εἶνε ὀλιγώτεραι τῶν 15. Ἡ ὡς ἄνω ἀποζημίωσις, δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ ἐν συνόλῳ τὰ 3 ο/ο τοῦ ἀπαιτηθησομένου ποσοῦ πρὸς ἀνακαίνισιν τῆς ὁδοῦ. Ἐὰν αἱ λόγῳ ποινικῆς ῥήτρας κρατήσεις ὑπερβοῦν τὰ 3ο/ο τοῦ προϋπολογισθησομένου ποσοῦ, ὁ ἀνάδοχος κηρύσσεται ἔκπτωτος τῆς ἐργολαβίας του, ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ ὡς καὶ παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἀνάδοχος ἀποζημιοῦται διὰ τὰς μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκπτώσεως ἐκτελεσθείσας παρ' αὐτοῦ ἐργασίας καὶ προμηθείας ὑλικῶν ἐξ ὧν ἀφαιρηθήσονται αἱ λόγῳ ποινικῆς ῥήτρας κρατήσεις.

Διὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ἀναδόχου, ἐφαρμοσθήσονται αἱ διατάξεις τοῦ Β. Διατάγματος τῆς 26 Δεκεμβρίου 1923 «περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν Δημοσίων Ἔργων Συμβάσεων».

Ἄρθρον 4.

Τρόπος ἐπιλύσεως διαφωνιῶν.

Ὁ ἀνάδοχος δὲν δύναται νὰ προσβάλῃ τὴν ἐν τῷ ἐντύπῳ ἀναλύσει τιμῶν τῇ ἐν χρήσει ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀπόδοσιν τῶν ἐργατῶν καὶ ποτότητας ὑλικῶν ὡς καὶ τὰ ποσοστὰ δι' ἐπισφαλῆ ἔξοδα καὶ ὄφελός του, ὡς ταῦτα καθορίζον-

ται ἐν ἄρθρῳ 2, ἐκτὸς ἐὰν τροποποιηθῇ αὕτη παρὰ τοῦ Ὑπουργείου γενικῶς διὰ τὰ Δημόσια Ἔργα, ὁπότε αἱ τροποποιήσεις αὗται ἰσχύουσι καὶ διὰ τὴν παροῦσαν σύμβασιν. Ἐπὶ τῶν τυχὸν ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ὑποβληθησομένων ἐνστάσεων ὡς πρὸς τὰς τιμὰς τῶν ἡμερομισθίων καὶ ὑλικῶν τῆς ἀρχικῶς παραδοθησομένης αὐτῷ ἀναλύσεως τιμῶν ὡς καὶ ἐπὶ πάσης διαφωνίας μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς ὑπηρεσίας ὡς πρὸς τὴν ἑρμηνείαν τῆς συμβάσεως ἢ τὸν τρόπον ἐκτελέσεως τῶν ἔργασιῶν, ἀποφαίνεται ὁριστικῶς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ κατόπιν γνωμοδοτήσεως Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τοῦ ἡμιοδίου Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν Λαμίας καὶ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τοῦ ἀναδόχου.

Ἄρθρον 5.

Μηχανήματα παρεχόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου.

Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀνάδοχον ἐγκαίρως τοὺς ἀπαιτουμένους ὁδοστρωτῆρας διὰ τὴν ταχείαν κυλίνδρωσιν τῶν ὑπ' αὐτοῦ προμηθευθησομένων ὑλικῶν ὁδοστρωσίας κατὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ μετέπειτα συντήρησιν τῆς ὁδοῦ, ὧν ὁ ἀριθμὸς θὰ καθορίζεται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας εἰς τρόπον ὥστε οὐδεμία νὰ ἐπέρχεται ἐπιβράδυνσις εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐργασιῶν. Πᾶσα ἐπιβράδυνσις ἐκτελέσεως τῶν ἐργασιῶν, ὀφειλομένη εἰς τὴν μὴ ἔγκαιρον παράδοσιν τῶν ὡς ἄνω μηχανημάτων δὲν ἐπιβαρύνει τὸν ἀνάδοχον. Ἐπίσης τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται νὰ παραδώσῃ εἰς τὸν ἀνάδοχον καὶ τὰ ἀναγκαῖα μηχανήματα διὰ τὴν πισσοκονίασιν τῆς ὁδοῦ. Ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ Δημόσιον λόγῳ ἐλλείψεως δὲν παραδώσῃ τῷ ἀναδόχῳ τὰ ἀναγκαῖα πισσωτικὰ μηχανήματα, ὑποχρεοῦται οὗτος νὰ προμηθευθῇ τοιαῦτα κατόπιν ἐγκρίσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, ὡς πρὸς τὸ σύστημα, τὸ ἐργοστάσιον κατασκευῆς καὶ τὴν τιμήν των. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καταβάλλεται τῷ ἐργολάβῳ ἡ ἀξία τῶν μηχανημάτων τούτων, ἅτινα μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ προνομίου συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ παραδοθήσονται τῇ ἁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Ὑπουργείου εἰς ἄριστην κατάστασιν συντηρήσεως.

Ἄρθρον 6.

Συντήρησις τῆς ὁδοῦ

μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεως.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ συντηρῇ καλῶς τὴν ὁδὸν ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν ἀπὸ τῆς ἀποπερατώσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς ἀνακαινίσεως ταύτης, συμφώνως πρὸς τὰς ὑποδείξεις τῆς ὑπηρεσίας, ἀποζημιούμενος μὲ τὰς τιμὰς τῆς ἐν ἄρθρῳ 2 ἀναλύσεως τιμῶν, ἥτις ἰσχύει καὶ διὰ τὰ ἔργα συντηρήσεως. Ἡ ὁδὸς θεωρεῖται ὅτι τίθεται ὑπὸ συντήρησιν μετὰ τὴν πλήρη ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν ἀνακαινίσεώς της καὶ τὴν παραλαβὴν τούτων, ἀπὸ τῆς παραλαβῆς δὲ τῶν ἐργασιῶν τούτων ἀρχεται καὶ ἡ δεκαπενταετὴς προθεσμία συντηρήσεως, ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου τῆς ὁδοῦ. Τὸ Δημόσιον ὑποχρεοῦται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἑκάστου ἔτους νὰ χορηγῇ εἰς τὸν ἀνάδοχον πλήρη πίνακα τῶν ἐκτελεστέων καθ' ὅλον τὸ ἔτος ἐργασιῶν συντηρήσεως. Ὁ πίναξ οὗτος δύναται νὰ τροποποιηθῇ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἀναλόγως τῶν παρουσιαζομένων ἑκάστοτε ἀναγκῶν τῆς ὁδοῦ, τοῦ ἀναδόχου μὴ δικαιουμένου νὰ ἐγείρῃ ἀξίωσίν τινα διὰ τὰς προποποιήσεις ταύτας καὶ ὑποχρεουμένου ὅπως συμμορφωθῇ ἄνευ ἀντιρρήσεως πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς ὑπηρεσίας. Ἐὰν ὁ ἐργολάβος δὲν συμμορφοῦται πρὸς τὰς διαταγὰς τῆς ὑπηρεσίας ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὸν κοινοποιήσεως τούτων, τιμωρεῖται ἑκάστοτε μὲ πρόστιμον μέχρι 5.000 δραχ. ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ Νομομηχανικοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος. Ἐὰν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἐπιβληθῶσι τῷ ἀναδόχῳ πέντε τοιαῦτα πρόστιμα, κηρύσσεται οὗτος δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομομηχανικοῦ Φθιώτιδος καὶ Φωκίδος ἔκπτωτος παντὸς δικαιώματός του ἀπορρέοντος ἐκ τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 ταύτης. Διὰ τὰς τυχὸν ὑποβληθησομένας ὑπὸ τοῦ ἀναδόχου ἐνστάσεις διὰ τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ὡς ἄνω προστίμου, ἐφαρμοσθήσονται αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἄρθρον 7.

Ἀναθεώρησις τιμῶν.

Αἱ τιμαὶ τῆς ἀρχικῆς ἀναλύσεως θ' ἀναθεωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 3316 «περὶ ἀναθεωρήσεως τιμῶν ἐργολαβίων Δημοσίων Ἔργων κλπ.» τοῦ ἀπὸ 27 Σεπτεμβρίου 1925 Νομοθ. Διατάγματος τοῦ τροποποιήσαντος τοῦτον.

Ἄρθρον 8.

Ἐγγύησις.

Ὁ ἀνάδοχος ὑποχρεοῦται νὰ καταθέσῃ ὡς ἐγγύησιν τὸ ποσὸν τῶν 500.000 δραχ. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ ἀνάδοχος ἤθελε κηρυχθῇ ἔκπτωτος δι' οἱονδήποτε ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπόμενον λόγον, ἡ ὡς ἄνω ἐγγύησις ὡς καὶ πᾶσαι αἱ λόγῳ ἐγγυήσεως κρατήσεις ἐκπίπτουσι ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 9.

Τρόπος πληρωμῶν.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον πληρωμῆς τῶν ἐργασιῶν ἰσχύουσιν αἱ διατάξεις τοῦ ἀπὸ 26 Δεκεμβρίου 1923 Β. Διατάγματος «περὶ τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν Δημοσίων Ἔργων Συμβάσεων».

Ἄρθρον 10.

Οἰκονομικοὶ ὅροι, ἀνακαινίσεως καὶ συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ.
Ἀπαλλαγὴ ἀπὸ εἰσαγωγικῶν δασμῶν, φόρων
καὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ὁ ἀνάδοχος ἀπαλλάσσεται παντὸς εἰσαγωγικοῦ δασμοῦ δι' ἐργαλεῖα καὶ μηχανήματα χρησιμοποιηθησόμενα διὰ τὴν ἀνακαίνισιν καὶ συντήρησιν τῆς ὁδοῦ. Ἐπίσης ἀπαλλάσσεται παντὸς τέλους χαρτοσήμου, οἱασδήποτε κρατήσεως ὡς καὶ παντὸς φόρου παρόντος ἢ μέλλοντος, βαρύνοντος αὐτὸν προσωπικῶς, δημοσίου, δημοτικοῦ ἢ κοινοτικοῦ.

Ἄρθρον 11.

Τόπος διαμονῆς τοῦ ἀναδόχου.

Ὡς τόπος διαμονῆς τοῦ ἀναδόχου ὁρίζεται ἡ Λαμία.

Ἄρθρον 12.

Ἔναρξις τῆς ἰσχύος τῆς Συμβάσεως.

Ὡς ἡμέρα ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως λογίζεται ἡ ἡμέρα τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Διατάγματος δι' οὗ κυρωθήσεται αὕτη.

Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἀναδόχου εἰς τὰς διὰ τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένας ἐργασίας ἀκυροῦται ἡ ἀπὸ 18 Ἰουλίου 1925 σύμβασις, περὶ ἀνακαινίσεως, συντηρήσεως καὶ προνομιακῆς ἐκμεταλλεύσεως δι' αὐτοκινήτων τῆς συγκοινωνίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Στυλίδος—Λαμίας—Καρπενησίου, ἡ κυρωθεῖσα διὰ τοῦ ἀπὸ 24 Αὐγούστου ἐ. ἔ. Διατάγματος, πασῶν τῶν μέχρι σήμερον ἐπὶ τῇ βάσει ταύτης ἐκτελεσθεισῶν ἐργασιῶν περιληφθησομένων εἰς τὴν δυνάμει τῆς παρούσης συνταχθησομένην πρώτην πιστοποίησιν. Καὶ ὁ μὲν ἀνάδοχος παραιτεῖται παντὸς ἐκ τῆς ἀκυρουμένης συμβάσεως δικαιώματός του, τὸ δὲ Δημόσιον ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν διὰ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, νὰ ἐκτελέσῃ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀναδόχου τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας Βαρυμπόπης—Σπερχειάδος, τὰς ὁδοὺς Ἀχινοῦ—Γαρδίκι (τμῆμα ὁδοῦ Στυλίδος—Γαρδικίου), Βαρυμπόπης—Πλατυστόμου καὶ τὴν ἀποπεράτωσιν τῶν ἐργασιῶν τῆς ὁδοῦ Σταθμοῦ Διανοκλαδίου—Ὑπάτης, ὡς καὶ τὴν συντήρησιν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ὁδῶν μετὰ τῆς συντηρήσεως τῆς ὁδοῦ Στυλίδος—Γαρδικίου, μέχρι τῆς λήξεως τῆς ἰσχύος τῆς παρούσης συμβάσεως, ἐφ' ὅσον ἀποφασισθῇ ἡ κατασκευὴ τῶν ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω πενταετίας, ὑποχρεουμένου τοῦ ἀναδόχου ἐπίσης ὑπὸ τοὺς ὡς ἄνω ὅρους

ὅπως ἐκτελέσῃ τὰ ἀνωτέρω ἔργα ἐφ' ὅσον ἤθελε διαταχθῇ πρὸς τοῦτο ἐντὸς τῆς πενταετίας. Καὶ διὰ μὲν τὰς κατασκευὰς θέλει ἰσχύσῃ ἡ συνήθης διὰ ταύτας ἀνάλυσις τιμῶν, διὰ δὲ τὰς συντηρήσεις ἡ διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τῆς παρούσης συμβάσεως προβλεπομένη τοιαύτη, ἰσχύοντος πάντως τοῦ ἄρθρου 10 τῆς παρούσης συμβάσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 20 Νοεμβρίου 1925.

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν — Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας

Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ — Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ

Ὁ Ἀνάδοχος

Θ. Σ. ΤΣΑΟΥΣΗΣ

(7)

Περὶ παροχῆς ἀδείας ἐγκαταστάσεως ἰδιωτικῆς τηλεφ. συγκοινωνίας μεταξὺ Δημαρχίας, Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, Α΄ καὶ Β΄ Ἀστυν. Τμήματος, Φρουραρχείου Καβάλλας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 98 τοῦ νόμου 2453, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργοῦ, παρέχομεν τὴν ἄδειαν ἐγκαταστάσεως τηλεφων. συγκοινωνίας καὶ κατασκευῆς ἰδίαις αὐτῶν δαπάναις τηλεφων. γραμμῆς, μεταξὺ τῆς Δημαρχίας, τοῦ Πυροσβεστικοῦ σταθμοῦ, τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς, τῶν Α΄ καὶ Β΄ Ἀστυνομικῶν Τμημάτων, καὶ τοῦ Φρουραρχείου Καβάλλας, ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως ἡ γραμμὴ αὕτη, διέλθῃ μακρὰν τῶν τοῦ Δημοσίου γραμμῶν καὶ ἀνακληθῇ ἡ διὰ τοῦ παρόντος Διατάγματος παρεχομένη ἄδεια μετὰ ἓξ (6) μῆνας ἀπὸ τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους τυχὸν ἀναλήψεως τῆς Τηλεφων. ταύτης συγκοινωνίας, ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀποζημιώσεως.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ὑπουργὸς

Α. Ταβουλάρης

(8)

Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Λειβαδόστρα» τῆς περιφερείας Παραπουγγίων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρ. 12 τοῦ ΔΝΖ΄ τοῦ 1912 νόμου καὶ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2798 τοῦ 1922 ὁμοίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ὁρίζομεν τὰ ὅρια τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Λειβαδόστρα», τῆς περιφερείας Παραπουγγίων τῆς ἐπαρχίας Θηβῶν· 1) Ἀνατολικῶς μὲ θέσιν Στρέχα καὶ ποιμνιοστάσιον Γεωργίου Δ.αμαντῆ, 2) Δυτικῶς μὲ ἀγροτικὸν κτῆμα κληρονόμων Σπυρομήλιου καὶ Πύργον, 3) Ἀρκτικῶς μὲ θέσιν Κιάφα καὶ βραχώδη ἔκτασιν καὶ 4) Μεσημβρινῶς μὲ Ἐθνικὸν δάσος Κατεβὸν καὶ Ταφίζα, ἀποτελεῖται δὲ ἐκ διακοσίων πεντήκοντα (250) στρεμμάτων.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Κ. Σταμούλης

(9)

Περὶ καθορισμοῦ ὁρίων τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Πλαγιὰ Ταξιάρχης» τῆς περιφερείας τῆς κοινότητος Βασιλοπούλου τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰ ἄρθρα 12 τοῦ ΔΝΖ΄ τοῦ 1912 νόμου καὶ 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2798 τοῦ 1922 ὁμοίου, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον μόνον.

Ὁρίζομεν τὰ ὅρια τῆς ὑπὸ ἀγριελαιῶν κεκαλυμμένης ἐκτάσεως «Πλαγιὰ Ταξ.άρχης» τῆς περιφερείας τῆς Κοινότητος Βασιλοπούλου τῆς ἐπαρχίας Βονίτσης, 1) Ἀνατολικῶς μὲ κορυφογραμμὴν Ἀλογοβοῦνι καὶ Τσαγκάρη Λάκκα, 2) Βορείως ἀπὸ Τσαγκάρη Λάκκα, κατέρχεται εἰς Λοῦτσες καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς βατῆς ὁδοῦ εἰς τὸν δημόσιον δρόμον Ἀστακοῦ Μαχαιρᾶς, 3) Δυτικῶς ἀκολουθεῖ τὸ μῆκος τῆς δημοσίας ὁδοῦ πρὸς Ἀστακὸν καὶ 4) Μεσημβρινῶς ἐκ τῆς δημοσίας ὁδοῦ εἰς Ἅγιον Ἰωάννην, Συκότρυπα μέχρι θέσεως Ἀλογοβοῦνι.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Ἰανουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Κ. Σταμούλης

(10)

Περὶ ὑπαγωγῆς ὑλικῶν εἰς ἁρμοδιότητα Πυροβολικοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Τὰ ὑλικά, χρήσεως Ἱππικοῦ, ἅτινα διὰ τοῦ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1922 Δ.ατάγματος περιῆλθον εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τῆς Διευθύνσεως Ἱππικοῦ, ἐπανέρχονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῆς Διευθύνσεως Πυροβολικοῦ ἤτοι:

α΄) Εἴδη παντοδαπὰ σαγῆς κέλητος Ἱππικοῦ.

β΄) Ἅπαντα τὰ εἴδη γυμνιππευτικῆς καὶ ἱπποδρομίου διὰ τὸ Ἱππικόν.

γ΄) Τὰ εἴδη ἱπποκομίας, προσδέσεως κτηνῶν καὶ καταυλισμοῦ ἐν γένει διὰ τὸ Ἱππικόν.

δ΄) Διὰ τὴν κρίθισιν καὶ πότισμα τῶν κτηνῶν χρησιμοποιούμενα παντοδαπὰ εἴδη διὰ τὸ Ἱππικόν.

ε΄) Αἱ σπάθαι Ἱππικοῦ.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἀνωτέρω ὑλικὰ θεωροῦνται τῆς ἁρμοδιότητος Πυροβολικοῦ, ἡ δ' ἐν γένει σχετικὴ οἰκονομικὴ ὑπηρεσία διεξάγεται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας Πυροβολικοῦ.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὴν προμήθειαν τῶν ἀνωτέρω ὑλικῶν ὁ ἀριθμός, τὸ εἶδος καὶ ἡ ποιότης κανονίζονται ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως Ἱππικοῦ.

Ἄρθρον 4.

Διὰ Διαταγῶν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος.

Τὸ ἀπὸ 12 Ἰανουαρίου 1922 Διάταγμα «περὶ ὑπαγωγῆς ὑλικῶν χρήσεως Ἱππικοῦ εἰς τὴν δικα ὁδοσίαν τῆς Διευθύνσεως Ἱππικοῦ», ὡς καὶ πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Φεβρουαρίου 1926.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑφυπουργὸς

Κ. Νίδερ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.